

[Ministeren for offentlige arbejder]

udsætter jo, at der er forståelse blandt flyvelederne for en sådan vilje fra min side.

Den situation, der nu har gjort sig gældende siden 2. april i år, medfører, hvis den fortsætter, betydelig risiko for tab af et stort antal arbejdspladser inden for dansk luftfart og inden for erhverv i tilknytning til luftfart, og det er som sagt i sig selv et meget alvorligt problem.

Jeg kan opsummere situationen og regeringens intentioner og muligheder således: alt, hvad der praktisk kan gøres for at øge tilgangen af flyveledere, er gjort og vil fortsat blive gjort, men til billedet hører, at disse bestræbelser i hvert fald hidtil er blevet modarbejdet meget stærkt af flyvelederne, i hvert fald af deres organisationsrepræsentanter. Flyvelederne fik ved de nyligt afsluttede lønforhandlinger på tjenestemandsområdet ingen af deres specielle krav opfyldt. Ansvar for dette udfald kan flyvelederne ikke uden videre skubbe fra sig.

Når det er sagt, må jeg føje til, at lønforhandlingerne på dette område er afsluttet. Regeringen hverken kan eller vil genåbne disse forhandlinger med flyvelederne eller med nogen anden gruppe, der er omfattet af aftalerne.

Flyvelederne har siden 2. april, som jeg også her nærmere har redegjort for, gennem øget sygdomsfravær og påberåbelse af luftfartslovens § 50 samtidig med utilgængelighed ved tilkaldelse på fridage draget omsorg for, at lufttrafikken først og fremmest på Kastrup det meste af tiden kun kan afvikles med forsinkelser eller helt må opgives, hvad især har været tilfældet for indenrigsflyvningen. Der er efter min bedømmelse tale om en klar pression med det sigte at tiltvinge sig tilslagn om en højere betaling nu og senere.

Jeg må som den, der sidder med det politiske ansvar, gå ud fra, at der i det mindste her i dette ting er et flertal, der deler den opfattelse, at der ikke kan og ikke bør gives efter for en sådan pression. Den situation flyvelederne har skabt, er særdeles alvorlig for alle, der er afhængige af lufttransport, for flyselskaberne og for de mange tusinde arbejdspladser i og med tilknytning til luftfarten. Jeg håber derfor også, at flyvelederne forstår, at den vej, de er slået ind på gennem deres aktion, ingen udsigt har til at føre til det af dem ønskede resultat, men alene tjener

til at påføre andre tab og sætte arbejdspladser på spil.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje en bemærkning til, og det skal være den bemærkning, at vel kan min forgænger, der er ordfører for forespørgerne, og jeg drille hinanden ved forskellige lejligheder, men jeg tror, at både min forgænger og jeg gør klogt i at erkende – det er det, jeg har bestræbt mig på med disse bemærkninger – at der her er tale om en så alvorlig situation, at enhver form for politisk-taktisk spil bør være en sådan situation på afstand.

Forhandling

Ivar Hansen (V):

Man må af ministerens sidste betragtning, som var møntet på mig personligt, nærmest få det indtryk, at det kommer ministeren en hel del på tværs, at partier i folketinget tager anledning til at få denne sag drøftet her fra folketingets talerstol. Det kan godt give anledning til undren, at ministeren fremkommer med et synspunkt af den art, så meget desto mere som man kender ministerens rodfæstede parlamentariske grundlag.

Jeg vil gerne til indledning sige, at når vi har rejst den debat her, så er det ikke med baggrund i et ønske om nogen form for drilleri eller et ønske om at udføre et taktisk spil. Lad det være slået fast fra starten.

En anden ting, jeg også gerne vil have sagt, er, at ministerens indledende betragtninger i sin besvarelse af forespørgslen var møntet på ministerens forgænger, og jeg skal gerne medgive, at der næppe er tvivl om, at hvis der var blevet truffet dispositioner tidligere, i 1979, i 1978, endnu bedre i 1977 og i 1976, så var der næppe tvivl om, at vi kunne have været i en anden situation i dag. Men jeg vil godt tilføje, at det forekommer mig – det ligner ikke ministeren – at ministeren springer over, hvor gærdet er lavest, hvis denne debat skal blive til en debat om, hvad der kunne have været gjort tidligere, og hvad der blev gjort eller ikke blev gjort. Jeg tror, jeg kan sige, at vi fra forespørgernes side lægger vægt på, at denne debat bliver en drøftelse af, hvad der kan gøres nu og i fremtiden. Jeg har personligt intet imod, at vi tager en drøftelse af, hvad der er blevet gjort eller ikke er blevet gjort i fortiden, men jeg tror egentlig, at lufthavnens brugere, de man-